

Arrest

**nr. 77 986 van 23 maart 2012
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 23 januari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 december 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 februari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 maart 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat K. DASSEN, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 27 oktober 2010 en heeft zich dezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 6 januari 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 21 juni 2011 en 23 november 2011.

1.3. Op 20 december 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 21 december 2011 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van het dorp Ayin in het district Qarabagh in de provincie Ghazni afkomstig te zijn. U bent Hazara van etnische origine. U heeft uw hele leven in het dorp Ayin gewoond. U werkte als horlogemaker in uw dorp. Uw oudste zoon M(...) werkte aanvankelijk als een soort helper op de transporten bij H(...) R(...). Na verloop van tijd werd hij zelf chauffeur en reed hij voornamelijk tussen uw dorp en Qarabagh en tussen Qarabagh en Ghazni stad. In de maand jauza 1389 (mei – juni 2010) was uw zoon op weg naar Ghazni. Onderweg werd hij door de overheid tegengehouden en werden twee van zijn passagiers, die Talibs bleken te zijn, gearresteerd. Uw zoon en de rest van de passagiers werden vrijgelaten. Uw zoon vertelde dit aan Wahid, een andere chauffeur die achter hem reed, in Ghazni stad. Later verdween uw zoon en werd hij vijf – zes dagen later door een herder van uw dorp dood teruggevonden. U werd door de mullah naar de moskee geroepen om het lijk te identificeren. Toen het inderdaad om uw zoon bleek te gaan viel u flauw. Toen u opnieuw wakker werd was u opnieuw in uw huis waar de ouderlingen ook aanwezig waren. Uw zoon was die dag al door de dorpelingen begraven. Tijdens de ceremonie die plaatsvond in het huis van uw buur Hassan werd u plots door twee dorpelingen meegenomen naar het huis van A(...). Toen u na een tijdje opnieuw in het huis van Hassan kwam zag u dat E(...), ook een dorpeling, bloedde aan zijn mond. Tijdens de ceremonie zagen enkele dorpelingen drie gewapende mannen in de omgeving van uw huis. De gewapende mannen kwamen naar het huis van Hassan, E(...) vroeg hen wat ze van plan waren en hij werd met de achterkant van een geweer in zijn gezicht geslagen. De volgende morgen kwam de mullah u vertellen dat ze bij het wassen van het lichaam van uw zoon een brief hadden gevonden waarin stond geschreven dat u en uw familie hetzelfde lot zouden ondergaan als uw zoon. H(...) S(...), één van de ouderen van het dorp, adviseerde u om voor een tijdje het dorp te verlaten. U ging naar de oom van uw echtgenote in het dorp Nekta. Na twee dagen kwam een vrouw van uw dorp u vertellen dat de Taliban nog altijd naar u op zoek waren. Op de derde dag dat u in Nekta was kwam H(...) S(...) u vertellen dat u nu beter voor uzelf en uw familie kon zorgen en de Taliban nog naar u op zoek waren. U bleef nog drie dagen in Nekta toen H(...) S(...) u nog eens kwam opzoeken en hij vertelde u dat hij een smokkelaar kende die u uit Afghanistan kon wegbrengen. U betaalde 18.000 dollar, een bedrag dat u had gespaard voor het huwelijk van uw zoon, voor u en uw zoon M(...) aan de smokkelaar. De dorpelingen hadden u verteld dat ze uw vrouw en uw twee dochters zouden helpen om het land eveneens te kunnen verlaten. Toen u in Pakistan was vernam u van de smokkelaar dat uw vrouw en dochters onderweg waren maar sindsdien heeft u niets meer van hen vernomen. Op 27 oktober 2010 kwam u in België aan, waar u samen met uw minderjarige zoon M(...) dezelfde dag een asielaanvraag indiende.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u een duplicaat van uw taskara voor.

B. Motivering

Er dient na de beide gehoren op het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt en wel om volgende redenen.

Er dient te worden opgemerkt dat aan uw levenslange verblijf in het dorp Ayin in het district Qarabagh in de provincie Ghazni geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u het deze instanties onmogelijk om een correct inzicht te krijgen in uw leefsituatie en uw eventuele nood aan bescherming.

Omwille van het geheel van volgende elementen dient te worden besloten dat u het allerminst aannemelijk maakt dat u werkelijk afkomstig bent uit de door u voorgehouden regio.

Allereerst dient er te worden opgemerkt dat uw kennis van de streek waar u uw hele leven tot uw vertrek naar België beweerde te wonen fragmentarisch is. Op de vraag welke districten er aan uw eigen district grenzen, antwoordde u Khwoja Umari, Jaghatu, Nawur, Malistan, die zijn dicht bij ons district zo stelde u. Jaghori dat is iets verder. Andar, Nawa, Dajak, Khogyani, Rashida (CGVS 21/06/2011, p. 4). De districten die u opnoemt die aan uw district grenzen zijn Jaghori, Andar en Nawur. Nochtans ligt het district Giro, een district dat u niet opnoemt, geografisch dicht bij uw dorp en vergeet u bovendien Muqur, Ab Band en Bahrami Shaheed te vermelden (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Daarnaast legt u verwarrende verklaringen af met betrekking tot de route naar het districtscentrum. Tijdens uw eerste gehoor verklaarde u dat als je van het districtscentrum naar uw dorp gaat dat Jamale Pa'in het zesde dorp zou zijn. Eerst zou men vijf andere dorpen tegenkomen:

Nawabad, Shaf, Qarcha, Sherabad, Buzi, Mirak en Jamal. U gevraagd welk dorpen dicht bij uw dorp liggen antwoordt u Jamal, drie vier dorpen verder: Khondan, Tuchi, twee dorpen verder dan Khondan naar Tuchi en vandaar naar Jamal (CGVS 21/06/2011, p. 9). Wanneer men echter op de AIMS kaart nakijkt waar deze dorpen zich bevinden is het heel opvallend dat u langs Tuchi en Sherabad zou passeren om naar het districtscentrum te gaan (CGVS 23/11/2011, p. 3). Tijdens het tweede gehoor werd u nogmaals over uw directe omgeving gevraagd. Dat u niet bleek te weten welke dorpen in de richting van Mekka, de gebedsrichting, zouden liggen aangezien u ongeletterd bent maar dat u zonder problemen negen omliggende dorpen kan opnoemen mag verbazen (CGVS 23/11/2011, p. 2). U gevraagd naar de route naar het districtscentrum noemt u eerst Qarabagh, Nawabad, Shaf en Qarcha. Wanneer u met deze verklaring wordt geconfronteerd verklaarde u dat het vierde dorp Khondan is. U gevraagd welk dorp u eerst tegenkomt vertrekkend van uw dorp noemt u Khondan. U geconfronteerd met het feit dat u eerst zei dat Khondan het vierde dorp is en dat u nu verklaart dat het het eerste dorp is, verklaarde u dat Gawdal, Bolagha, Qarabagh aan de ene kant zijn en als je naar het districtscentrum gaat dat Khondan het vierde dorp is (CGVS 23/11/2011 p. 2). U gevraagd of u de dorpen Maydanak en Daftani kent, bleek dit niet het geval te zijn, nochtans liggen deze dorpen in de onmiddellijke omgeving van het districtscentrum (CGVS 23/11/2011, p. 3). In het eerste gehoor verklaarde u twee – tot driemaal per jaar naar het districtscentrum te gaan, terwijl u dat in uw tweede gehoor fel afzwakte als zou u maar eens om de vijf jaar naar het districtscentrum gaan (CGVS 21/06/2011, p. 7 + 23/11/2011, p. 2 + 3 + 6). Dat u hiermee uw gebrek aan kennis over de regio waar u gedurende 62 jaar zou hebben gewoond probeert te verschonen is duidelijk maar bovenal tegenstrijdig en wekt bovendien de nodige verbazing op. Daarnaast bleek u ook niet te weten welke dorpen je nog zou tegenkomen op de weg naar Ghazni stad (CGVS 23/11/2011, p. 2.). U bleek eveneens niet te weten of u nog andere districten diende te doorkruisen om naar Ghazni te gaan. Daarnaast wist u ook niet of er een luchthaven of landingsbaan is in Ghazni en wist u ook niet waar de buitenlandse troepen zijn gelegerd (CGVS 23/11/2011, p. 3). Nochtans zou u vertrekkend van Qarabagh op de weg Kabul – Kandahar (A1) naar Ghazni aan uw rechterkant het PRT complex en een beetje verder aan de linkerkant van de weg de luchthaven van Ghazni moeten tegenkomen (informatie waarop het CGVS zich baseert werd aan het administratief dossier toegevoegd). Daarnaast bleek u ook geen weet te hebben of er parken zijn in Ghazni stad (CGVS 21/06/2011, p. 4). Nochtans werden in 2008 alleen al twee nieuwe parken in Ghazni aangelegd (informatie waarop het CGVS zich baseert werd aan het administratief dossier toegevoegd). Dat u bovenstaande opmerkelijke kenmerken over Ghazni stad en de directe omgeving van Ghazni niet zou weten, daar u toch beweerde zelf af en toe naar Ghazni stad te gaan, u daarenboven stelde deze stad toch wel een beetje te kennen en verklaarde dat uw zoon op deze lijn als chauffeur werkte, is uiterst merkwaardig (CGVS 21/06/2011, p. 3 – 4 + 15).

Naast uw toch wel zeer fragmentarische kennis over uw omgeving en Ghazni kan u ook over de sociale en politieke situatie in uw regio slechts zeer schaarse informatie aanbrengen. U bleek wel enkele gouverneurs bij naam te kunnen noemen, maar u gevraagd naar wat meer info over deze personen bleek u enkel te kunnen vertellen dat Merhajuddin en Osmani goede dingen hebben gedaan voor Ghazni, doch voegde daar onmiddellijk aan toe niet te weten wat hun activiteiten zouden zijn. Daarnaast beweerde u verkeerdelijk dat ofwel Asadullah Khaled of Sher Allah Ibrahim bij een aanslag om het leven zouden zijn gekomen (CGVS 21/06/2011, p. 12 – 13; CGVS 23/11/2011, p. 6). Daarenboven is het opmerkelijk dat u niet bleek te weten wie de alomgekende Qari Baba is, nochtans was hij tijdens het mujahedinregime en eveneens voor een korte periode na de val van het Talibanregime gouverneur van Ghazni (CGVS 23/11/2011, p. 6). Daarenboven werd hij in 2005 door de Afghaanse en internationale troepen gearresteerd en kwam zijn dood in 2006 in het nieuws (informatie waarop het CGVS zich baseert werd toegevoegd aan het administratief dossier). Ook al beweerde u slechts weinig, in het tweede gehoor zelfs slechts eens om de vijf jaar, in het districtscentrum te komen, toch bleek u vijf verschillende districtshoofden te kunnen opnoemen waarover het CGVS geen informatie heeft kunnen terugvinden (CGVS 21/06/2011, p. 12). Opmerkelijk is dat u in Zabit Saleh Gul en Habibullah Bashi dan geen districtshoofden van Qarabagh herkende, terwijl bleek dat die respectievelijk in 2006 en 2008 aan het hoofd van het district Qarabagh stonden (CGVS 23/11/2011, p. 6). Ook de in 2009 aan de macht zijnde districtspolitiechef Ayub Bahir bleek u niet te kennen (CGVS 23/11/2011, p. 6). Daarnaast bleek u evenmin in staat om Talibancommandanten van uw regio op te noemen, terwijl u nochtans verklaarde dat de Taliban overal in Ghazni sterk en actief is. Opmerkelijk is dat u ook niet bleek te weten wie onder het Talibanregime gouverneur van Ghazni was (CGVS 23/11/2011, p. 6). Nochtans kan worden verwacht dat onder het Talibanregime een dermate machtige persoon wel zou gekend moeten zijn. De regionale Talibancommandant Mohammad Anas Sharif deed eveneens geen belletje bij u rinkelen (CGVS 23/11/2011, p. 5).

Naast uw heel gebrekkige kennis over de mensen die in uw regio aan de macht zijn bleek u ook weinig op te hoogte te zijn van gebeurtenissen die zich in uw regio hebben voorgedaan. Het is verbazingwekkend dat u als Hazara het in 2002 aan de macht zijnde districtshoofd Juma Gul niet

bleek te kennen, te meer er zich in die periode een conflict in verband met landeigendommen had ontwikkeld waarbij veertien Hazara's, onder wie Juma Gul, om het leven werden gebracht (informatie waarop het CGVS zich baseert werd toegevoegd aan het administratief dossier; CGVS 21/06/2011, p. 13). U gevraagd of u op de hoogte bent van problemen binnen de Hazaragemeenschap in Qarabagh, verklaarde u niet van grote problemen te weten (CGVS 21/06/2011 p. 17). Dat u eveneens niet op de hoogte zou zijn van het feit dat Jan Mohamad, een zittende rechter van het Hooggerechtshof en afkomstig uit het naburige dorp Qabargha, in 2006 samen met zijn zoon uit zijn dorp werd ontvoerd en om het leven werd gebracht is heel weinig waarschijnlijk (CGVS 23/11/2011, p. 4). U gevraagd of u ooit heeft deelgenomen aan verkiezingen bevestigde u dit en zou u in kader van de provinciale verkiezingen van twee jaar geleden hebben gestemd. Echter, u bleek niet te weten of u naast deze verkiezingen nog aan andere verkiezingen zou hebben deelgenomen (CGVS 21/06/2011, p. 13 – 14). U tijdens het tweede gehoor gevraagd of er voor deze provinciale verkiezingen nog andere verkiezingen waren, antwoordde u dat dat misschien wel zo was, maar dat u er niet over heeft gehoord. U verklaarde dat u dergelijke dingen te weten kwam via de malik of de ouderen van het dorp (CGVS 23/11/2011 p. 7). Dat u, indien u werkelijk in Afghanistan zou hebben verbleven, niet zou hebben gehoord over de presidentsverkiezingen van 2004 waar Hamid Karzai als president van Afghanistan werd verkozen en over de daaropvolgende parlementaire verkiezingen van 2005 is héél weinig waarschijnlijk. Het is opmerkelijk dat u zonder enige moeite vier NGO's en hun activiteiten in Ghazni stad kan beschrijven, maar u gevraagd naar projecten in het district Qarabagh, bleek u niet op de hoogte te zijn van het feit dat er in 2008 in het districtscentrum van Qarabagh met de hulp van de Amerikaanse PRT 150 lichten op basis van zonne-energie werden geïnstalleerd, een onderneming die hoogst waarschijnlijk niet zonder enige aandacht voorbij zal zijn gegaan en die een ingrijpende verandering in het districtscentrum met zich zal hebben meegebracht (CGVS 23/11/2011, p. 4). Eveneens blijkt de één jaar durende bouw, die in oktober 2009 werd afgerond, van een twee verdiepingen tellend politiekantoor op een terrein van één hectare aan u te zijn ontgaan (informatie waarop het CGVS zich baseert werd toegevoegd aan het administratief dossier). U bleek zelfs niet op te hoogte te zijn of de politiekantoren zich in een apart gebouw bevonden, u verklaarde dat de politiekantoren zich in het districtshuis bevinden (CGVS 21/06/2011, p. 14). U verklaarde bovendien dat er in de periode dat u daar was niets nieuws in het districtscentrum Qarabagh werd gebouwd (CGVS 23/11/2011, p. 6).

Dat u wel enigszins de verschillende in omloop zijnde munten en biljetten bleek te kennen en op de hoogte bleek te zijn van de ontvoering van Koreaanse NGO medewerkers in Ghazni is niet overtuigend om uw verblijf in het district Qarabagh aan te tonen. Deze kennis staat in schril contrast met de bovenstaande vaststelling van de lacunes in uw kennis over de geografische, sociale en politieke leefwereld in het district Qarabagh. Daarenboven kan dergelijke kennis ergens anders in Afghanistan of een ander land zijn opgedaan en was de ontvoering van de Koreanen in Ghazni wekenlang wereldnieuws. Gezien er geen geloof kan worden gehecht aan het door u beweerde verblijf in Qarabagh, kan er ook geen geloof worden gehecht aan de door u beweerde problemen die zich daar zouden hebben afgespeeld.

Ter staving van uw verklaringen legde u een taskara voor. Gezien uw bedrieglijke verklaringen met betrekking tot uw verblijf in Afghanistan, kan aan dat document geen enkele waarde worden gehecht. Bovendien geeft de op het Commissariaat-generaal aanwezige informatie aan dat frauduleuze identiteitsdocumenten gemakkelijk verkrijgbaar zijn in Afghaanse steden of in Peshawar (informatie in administratief dossier).

Door het afleggen van bedrieglijke verklaringen stelt u het Commissariaat-generaal in de onmogelijkheid om een duidelijk beeld te krijgen van uw profiel, uw verblijfplaatsen van de laatste jaren, uw eventuele verblijfsstatuut in derde landen of de redenen waarvoor u deze derde landen heeft verlaten. Bijgevolg maakt u het de asielinstanties onmogelijk om tot een correcte inschatting te komen van uw nood aan bescherming. Gezien de eerdere vaststelling dat er aan uw verblijf in Ayin geen geloof kan worden gehecht en u geen elementen aanbrengt die deze vaststelling vermogen te wijzigen, kan ook de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2,c van de Vreemdelingenwet u niet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel, afgeleid uit de schending van de materiële motiveringsverplichting, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel, voert verzoeker aan dat hij zich absoluut niet akkoord kan verklaren met de beslissing en wenst te benadrukken dat hij zijn hele leven in het dorp Ayin

heeft gewoond en analfabeet is, zeer pover leefde en zelfs geen licht of elektriciteit had. Volgens verzoeker heeft het CGVS bij het nemen van haar beslissing onvoldoende rekening gehouden met deze elementen. Hij verduidelijkt dat hij geen aardrijkskunde kent en niet weet welke dorpen richting Mekka liggen omdat hij niet weet hoe te bepalen waar het noorden, oosten, westen en zuiden ligt. Voorts stelt hij dat hij de juiste volgorde van de dorpen in zijn buurt niet heeft gezegd omdat de tolk dit nooit naar hem vertaald heeft en het ook niet steeds mogelijk was hem goed te verstaan, zoals hij tijdens het tweede interview vermeldde. Verzoeker vervolgt met een toelichting van de verschillende criteria van het vluchtelingenstatuut en stelt hierbij, onder verwijzing naar het reisadvies van de dienst Buitenlandse Zaken, dat de toestand in Afghanistan op zijn minst ernstig en zorgwekkend is en dat zijn zoon reeds vermoord is en hij ook nog zijn vrouw en andere kinderen kwijt is. Indien hij dient terug te keren naar Afghanistan dan vreest hij dat hij dadelijk zal gearresteerd/gefolterd/mishandeld worden.

Wat betreft de subsidiaire bescherming meent verzoeker dat hij wel degelijk verscheidene verklaringen heeft afgelegd tijdens de interviews op het CGVS waaruit blijkt dat hij afkomstig is van Afghanistan, maar dat hij analfabeet is en daar te weinig rekening mee werd gehouden. Voorts stelt hij analfabeet te zijn, wijst hij op de communicatieproblemen met de tolk tijdens het eerste gehoor en vervolgt hij dat sommige vragen gewoon te moeilijk waren voor hem. Hij verwijst naar het standpunt van UNHCR die de voorwaarde tot individualisatie van de vraag inperkt en herhaalt dat er in Ayin sprake van geweld is. Verzoeker verwijst naar artikel 3 van het EVRM en besluit dat hij wel degelijk bewezen heeft dat hij onmogelijk terug kan en dat de bestreden beslissing een flagrante schending van de materiële motiveringsplicht is.

Er worden geen nieuwe stukken aan het verzoekschrift toegevoegd.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat aan zijn beweerde verblijf in het district Qarabagh geen geloof kan worden gehecht. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststellingen dat (i) zijn kennis van de streek fragmentarisch is, (ii) hij ook niet weet welke dorpen of districten hij nog zou tegenkomen op de weg naar Ghazni stad terwijl hij wel beweerde er af en toe naartoe te gaan, deze stad een beetje te kennen en bovendien verklaarde dat zijn zoon op deze lijn als chauffeur werkte, (iii) hij wel enkele gouverneurs bij naam kon noemen maar gevraagd naar meer info over deze personen enkel kon vertellen dat Merhajuddin en Osmani goede dingen hebben gedaan voor Ghazni maar er onmiddellijk aan toevoegde dat hij niet wist wat hun activiteiten zouden zijn, (iv) hij evenmin in staat bleek Talibancommandanten van zijn regio op de noemen, terwijl hij verklaarde dat de Taliban overal in Ghazni sterk en actief is en evenmin wist wie onder het Talibanregime gouverneur van Ghazni was, (v) hij ook weinig op de hoogte bleek te zijn van gebeurtenissen die zich in zijn regio hebben voorgedaan, zoals toegelicht, en het opmerkelijk is dat hij zonder enige moeite vier NGO's en hun activiteiten in Ghazni stad kan beschrijven maar hem gevraagd naar projecten in het district Qarabagh niet op de hoogte bleek te zijn dat er 150 lichten op zonne-energie werden geïnstalleerd, (vi) het feit dat hij wel enigszins de verschillende in omloop zijnde munten en biljetten bleek te kennen en op de hoogte bleek te zijn van de ontvoering van Koreaanse NGO medewerkers in Ghazni niet overtuigend is om zijn verblijf in het district Qarabagh aan te tonen, aangezien deze kennis in schril contrast staat met de lacunes in zijn kennis over de geografische, sociale en politieke leefwereld in het district Qarabagh, (vii) er bijgevolg ook geen geloof kan worden gehecht aan de door hem beweerde problemen die zich daar zouden hebben afgespeeld, (viii) aan zijn taskara gelet op zijn bedrieglijke verklaringen met betrekking tot zijn verblijf in Afghanistan evenmin enige waarde kan worden gehecht en (ix) hij door het afleggen van bedrieglijke verklaringen het Commissariaat-generaal in de onmogelijkheid stelt een duidelijk beeld te krijgen van zijn profiel, zodat het voor de asielinstanties onmogelijk is om tot een correcte inschatting te komen van zijn nood aan bescherming.

2.3.1. De Raad merkt vooreerst op dat de overheid, bevoegd om over een asielaanvraag te beslissen, in de eerste plaats nagaat of degene die zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit het land/regio dat/die hij beweert te zijn ontvlucht. Het is bijgevolg niet onredelijk dat die overheid, zelfs wanneer de asielzoeker een document zou kunnen overleggen waaruit zijn herkomst blijkt de kennis van betrokkene over de streek waarvan hij beweert afkomstig te zijn, toetst. Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis omtrent het dorp Ayin in de provincie Ghazni, de voorgehouden plaats waarvan verzoeker vandaan zou komen, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van verzoeker. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door verweerder en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan

beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoeker van feitelijke gegevens die behoren tot diens onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoeker daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

2.3.2. Wat verzoekers profiel betreft dient in casu te worden vastgesteld dat hij verklaarde dat hij heel zijn leven in Ahin, district Qarabagh (provincie Gazni) woonde, analfabeet is en in zijn dorp werkte als horlogemaker en af en toe naar het districtscentrum of verder naar Ghazni-stad reisde voor zijn werk als hij iets nodig had (gehoor CGVS, p. 2-3-4). Derhalve mag verwacht worden dat verzoeker die 62 jaar in Ahin gewoond en gewerkt zou hebben correcte gegevens en elementen kan aangeven die betrekking hebben op zijn dorp en omgeving, de bekende personen in zijn regio en de veiligheidssituatie, gegevens die door één ieder die beweert gewoond en gewerkt te hebben in Ahin, district Qarabagh moeten gekend zijn.

2.3.3. De Raad stelt echter vast dat verzoeker de lacunes in zijn kennis over de geografische, sociale en politieke leefwereld in het district Qarabagh, niet weerlegt en als verschoningsgronden aanvoert dat hij analfabeet is, zeer pover leefde en geen licht of elektriciteit had, hij veel heeft meegemaakt en medische problemen heeft, hij geen aardrijkskunde kent en niet kan aangeven welke dorpen er gelegen zijn in de richting van Mekka omdat hij niet weet te bepalen waar het noorden, oosten, west en zuiden ligt.

In tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt in voorliggend verzoekschrift werd hem niet gevraagd te bepalen in welke windrichting de verschillende dorpen liggen, doch kan redelijkerwijs worden geacht dat hij als moslim kan aanduiden welke dorpen in zijn gebedsrichting liggen. Voorts kan niet worden ingezien hoe verzoekers analfabetisme, zijn oudere leeftijd en medische toestand zouden verhinderd hebben om te antwoorden op een aantal elementaire kennisvragen in verband met zijn beweerde regio van herkomst, temeer hij wel degelijk een aantal gegevens kent. Zelfs van een ongeletterde asielzoeker kan verwacht worden dat hij op de hoogte is van een aantal belangrijke personen in zijn district, weet heeft van welke Talibancommandanten actief zijn in de regio en hij iets meer kan vertellen over grote projecten in zijn directe leefwereld. De commissaris-generaal merkt terecht op dat het zeer opmerkelijk is dat verzoeker wel vier NGO's en hun activiteiten in Ghazni stad kan beschrijven, maar niet op de hoogte is van de 150 lichten op basis van zonne-energie die in zijn eigen districtscentrum werden geïnstalleerd of het nieuwe grote politiekantoor dat in 2009 werd afgerond. De vaststelling dat verzoeker wel degelijk een aantal gegevens kan opnoemen in vergelijking met elementaire en essentiële elementen die hij niet kent, doet besluiten dat verzoeker zijn kennis van de regio op een andere wijze heeft opgedaan. Dat de vragen soms zeer moeilijk waren kan niet worden aangenomen vermits duidelijk uit het gehoorverslag blijkt dat verzoeker enige kennis heeft, doch dan weer essentiële kennis ontbeert, hetgeen niet aannemelijk is voor iemand die beweert zijn hele leven in het Qarabagh district te hebben gewoond en gewerkt.

2.3.4. Aangaande verzoekers opgeworpen vertaalproblemen met de tolk, dient te worden vastgesteld dat hem zowel tijdens het eerste als het tweede gehoor werd gevraagd of hij de tolk begreep en werd meegedeeld dat eventuele problemen gemeld moesten worden (gehoorverslag 1 CGVS, p. 2; gehoorverslag 2 CGVS, p. 1). Er werd tevens meegedeeld dat de tolk een neutraal persoon is die alles vertaalt en dat er onmiddellijk mag worden onderbroken in geval van onduidelijkheden. Verzoeker kreeg bovendien de gelegenheid om bijkomende opmerkingen te maken maar heeft naar aanleiding van het eerste gehoor geen enkele opmerking gemaakt en verklaarde dat hij alles goed begrepen had en dat hij de tolk ook goed begrepen had (gehoorverslag 1 CGVS, p. 17). Pas op het einde van het tweede gehoor maakte verzoeker voor het eerst de opmerking dat hij de tolk tijdens het eerste interview minder goed begreep dan het tweede interview. Verzoekers bewering dat bepaalde vragen niet correct werden vertaald door de tolk tijdens het eerste interview vindt echter geen steun in de stukken van het administratief dossier, waaruit blijkt dat beide gehoren op een normale wijze zijn verlopen en waaruit geen problemen met de tolk blijken. Daargelaten de volgorde van opsomming van de dorpen, blijkt uit het gehoorverslag duidelijk dat verzoeker niet op de hoogte was van de verschillende dorpen die zich rond het districtscentrum bevinden en hij verwarrende verklaringen aflegt met betrekking tot de districten die aan de zijne grenzen. Er dient te worden herhaald dat verzoeker naar aanleiding van het eerste gehoor verklaarde tot drie keer per jaar in het districtscentrum te komen (gehoorverslag 1 CGVS, p. 7) maar nadat hem de concrete reisweg werd gevraagd, opeens stelde dat hij er maar eens om de vijf jaar kwam (gehoorverslag 2 CGVS, p. 2). In de mate verzoeker thans stelt dat indien zij iets nodig hadden,

zij naar de verantwoordelijke van hun dorp gingen en die alles in orde bracht, gaat hij eraan voorbij dat hij zelf verklaarde af en toe voor zijn werk naar Gazni-stad te reizen en stelde dat hij de stad toch wel een beetje kende (gehoor CGVS 1, 4), derhalve mag ook aangenomen worden dat hij de reisweg kent naar Gazni-stad. Dat hij ook geen radio en televisie en niet veel contact had kan geen verklaring bieden voor de vaststellingen dat hij bepaalde belangrijke en essentiële gegevens over zijn district niet kent, gelet op zijn bewering dat hij daar altijd zou hebben gewoond en hij ook werkzaam was in zijn dorp.

2.3.5. Aangezien verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij 62 jaar in de provincie Gazni heeft gewoond en gewerkt, maakt hij evenmin de voorgehouden vervolgingsfeiten vanwege de taliban aannemelijk. In de mate verzoeker een taskara indient dat zijn afkomst uit Gazni zou moeten aantonen, wijst de Raad op de informatie toegevoegd aan het administratief dossier waaruit blijkt dat alle mogelijke documenten uit Afghanistan op een eenvoudige wijze te verkrijgen zijn (Subject Related Briefing (SRB): *"Afghanistan", "Corruptie en valse documenten"*). Gelet op de informatie in de SRB en de vaststelling dat verzoeker middels zijn verklaring niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit Gazni, kan aan de voorgelegde taskara geen enkele objectieve bewijswaarde worden toegekend.

2.3.6. In de mate verzoeker onder verwijzing naar het reisadvies zijn gegronde vrees voor vervolging wil aantonen aan de hand van de zorgwekkende situatie in Afghanistan, merkt de Raad op dat om als vluchteling te worden erkend de vreemdeling dient aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (vluchtelingenverdrag), vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. De bewijslast rust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling en dit geldt ook voor de ernst van de gevreesde vervolging, die een essentieel onderdeel is van de hoedanigheid van vluchteling. De Raad moet oordelen over de geloofwaardigheid van de subjectieve vrees van de kandidaat-vluchteling en of deze een objectieve grondoorzaak heeft. Daartoe moet de kandidaat-vluchteling aantonen dat er omstandigheden bestaan waardoor hij gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin. Zulks houdt noodgedwongen in dat zijn vrees actueel is en dat de Raad bij de beoordeling van deze vrees moet steunen op de feitelijke situatie zoals deze zich voordoet in het land van herkomst op het ogenblik van zijn beslissing. Deze stelling vloeit immers voort uit de definitie van vluchteling zoals geformuleerd in artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, waarin het criterium "gegronde vrees voor vervolging" het wezenlijke is. Dit impliceert dat de verklaringen coherent, consistent en geloofwaardig moeten zijn en kaderen in de objectieve gegevens van een concrete situatie. (*Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, UNHCR, Genève, 1979, nrs. 40,41,195,196 en *The law of refugee status*, J. Hathaway, Butterworths, Toronto, 1991 blz. 72).

Verzoekers blote beweringen dat aan het criterium van zijn vrees niet kan worden getwijfeld, dat hij dadelijk zal worden gearresteerd/gefolterd en mishandeld, en dat zonder enige twijfel de onmogelijkheid om de bescherming in te roepen vervuld is, volstaan niet om een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin aan te tonen, noch weerlegt hij daarmee de pertinente motieven van de bestreden beslissing.

2.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.5. De aanvrager van de subsidiaire bescherming, met name wat betreft de vraag of hij bij terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet zou lopen, kan niet volstaan met een verwijzing naar een reisadvies over de toestand in het beweerd land van herkomst maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken, ook al is daartoe geen bewijs van een individuele bedreiging vereist. Met een ongeloofwaardig relaas en vage en ongeloofwaardige verklaringen en zonder bewijs van de voorgehouden identiteit, nationaliteit en afkomst, maakt verzoeker zelf het bewijs van dergelijk verband onmogelijk.

Een kandidaat-vluchteling heeft immers de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Hoger bleek dat verzoeker niet de waarheid vertelde over zijn werkelijke verblijfplaats(en) voor zijn vertrek in 2011 in

weerwil van de plicht tot medewerking die op hem rust. Verzoeker draagt zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van valse verklaringen tijdens het gehoor.

Door zijn gebrekkige medewerking en zelfs tegenwerking op dit punt, verkeert zowel de commissaris-generaal als de Raad in het ongewisse over waar verzoeker voor zijn aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen hij zijn werkelijke streek van herkomst verliet. Het belang van de juiste toedracht over deze periode kan niet genoeg benadrukt worden. Het betreft immers de plaats en de tijd waar verzoeker de bron van zijn vrees situeert. Het is eveneens van essentieel belang voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Het betreft immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan het risico op ernstige schade wegens willekeurig geweld zal onderzocht worden. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt, te verzwijgen maakt verzoeker bijgevolg zelf het onderzoek onmogelijk naar een eventuele gegronde vrees voor vervolging die hij mogelijk koestert, of een reëel risico op ernstige schade die hij mogelijk zou lopen. Dat er in Ayin sprake is van geweld kan dan ook niet dienstig worden aangevoerd.

2.6. Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Aangezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers relaas en afkomst maakt hij een schending van artikel 48/4, §4, b) niet aannemelijk. Het standpunt van UNHCR waar verzoeker naar verwijst heeft betrekking op groepsvervolging wat verzoeker niet aannemelijk maakt.

2.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Dari machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over de voorgehouden landen van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. De schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan derhalve niet worden volgehouden.

Het redelijkheidsbeginsel is enkel dan geschonden, wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). De schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.8. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Het middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig maart tweeduizend en twaalf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS